

РЕШЕНИЕ

№ 7970

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав,** в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **7141** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 29, ал. 5 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Образувано е по жалба на К. Д. С. от [населено място] против Решение № 2-203 от 03.07.2013г. издадено от Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА /КРДОПБГДСРСБНА/, в частта, в която е обявена принадлежността му към органите по чл.1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, т.к към датата, на която се твърди да е бил вербуван и регистриран като секретен сътрудник-аген е работел като зам.началник на Л. цех в [населено място].По този повод е давал информация на посочения лейт.Г., както и други негови колеги.Твърди се , че никога не е бил член на УС на Динамо О.,С..Иска се отмяна на решението.

Ответникът - Комисия за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /Комисията/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана по подробни съображения, изложени в писмен отговор на жалбата от 17.07.2013г.

Административен съд, С. град като взе предвид становищата на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 09.07.2013г. е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения

индивидуален административен акт и в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от датата на връчването му - 05.07.2013г., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е неоснователна по следните съображения:

Административното производство пред Комисията за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /Комисията/ е образувано с цел проверка на лица, които са посочени като длъжници или са били членове на управителен или контролен орган на предприятие, посочено като длъжник в бюлетина по чл.3,ал.2 от ЗИОНК, като проверката обхваща периода от отпускане на кредита до 25.11.1997г. Проверени са лица –длъжници към „Стопанска банка” за суми над 1 милион недоминирани лева

Проверката е приключила с издаването на оспореното решение № 2-203/03.07.2013г., с което е обявена принадлежност на К. С. към структурите на ДС, в качеството му на секретен сътрудник, агент, с псевдоними „Р.”.

От представените с административната преписка доказателства се установява, че документите, въз основа на които е установена принадлежност са следните: извлечение от регистрационен дневник, след предаването му от МВР, в който под № 81284 на 20.12.1986г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник-агент с псевдоним „Р.”, вербуван на 09.12.1986г. от С. Г.;Картон обр. 4,на името на К. Д. С., за вербоване на жалбоподателя като секретен сътрудник-агент с псевдоним „Р.” с посочени три имена , рождена дата,л.д.81284 в ДС-Г., дата на вербовката -09.12.1986г., подписани от оперативен работник л-т Л. Г.;Писмо, вх.№ на III-ти отдел № 1464/19.03.1990г., в което под № 59 фигурира агент „Р.”, рег.№ 81284-общо 2 листа.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният от закона административен орган да извършва обявяването на принадлежност на лице, заемащо публична длъжност към органите по чл. 1 от същия закон - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

При издаването му е спазена предписаната от закона писмена форма и актът има съдържанието, по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от всички членове на Комисията, които са участвали в заседанието ѝ, съгласно приложения прелист от Протокол № 52/03.07.2013г. и присъствена книга от 03.07.2013г. за същото заседание. При приемането на решението са спазени изискванията за кворум по чл. 12, ал.4 от Правилника за дейността на Комисията.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА Комисията е длъжна да извърши проверка на лицата, посочени като длъжници или които са били членове на управителен или контролен орган на предприятие, посочено като длъжник в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от ЗИОНК, като на основание чл. 9, т. 3 от Закона разкрие и обяви имената на тези лица, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1 от закона.Н. кредит по смисъла на § единствен от ДР на ЗИОНК е всеки кредит, включително и рефинансирането от Българската народна банка, по който към датата

на влизането на закона в сила /25.10.1997 г./ има просрочени плащания със забава над шест месеца и тези суми не са изплатени в 30-дневен срок от тази дата. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗИОНК подуправителят, ръководещ управление "Б. надзор" на Българската народна банка, въз основа на информацията по чл. 2 и на данни от собствени проверки, както и въз основа на информацията за предоставеното от Българската народна банка рефинансиране на търговски банки, в срок от 75 дни от влизането на този закон в сила изготвя списък на лицата с необслужвани кредити, който съдържа данни за длъжниците по необслужваните кредити, банките, които са отпуснали необслужваните кредити, датата, на която е преустановено обслужването на кредита, сумата на неиздължената част от него и неизплатените лихви.

Задължението по чл. 26, ал.1, т. 4 ЗДРДОПБГДСРСБНА налага проверки в няколко насоки – първо, да се идентифицират длъжниците с оглед динамиката в законодателството и регламентацията на търговския регистър, съответно да се събере информация за физическите лица, участници в управлението и тяхното качество; При липсата на данни в бюлетина относно датите на отпускане на кредитите са извършени последващи проверки в банките – кредитодатели съответно техните правоприемници. Въз основа на тези данни е проследен правният статус на фирмите – длъжници за периода от отпускането на кредита до датата по § единствен на ДР на ЗИОНК.

В разглеждания случай е установено, че длъжници на „Стопанска банка” с правоприемник С. АД са 168 лица, съгласно Приложение 1, Фирма [фирма] фигурира като длъжник с дата на отпускане на кредита 26.04.1993г. Видно от представени решения от 12.08.1997г. и от 03.11.1998г. на ОС-Габрово, жалбоподателят е съдружник във фирмата вписан, като такъв с решение от 12.08.1997г.

Предвид изложеното лицето като член на управителен орган /общо събрание/-съдружник във фирма [фирма], [населено място] , посочена като юридическо лице-длъжник в бюлетина на БНБ към „Стопанска банка” на сума над 1 милион неденоминирани лева е участвало в управлението на дружеството към 12.08.1997г. и е подлежал на задължителна проверка по чл.26,ал.1,т.4 от закона.

Следователно налице са условията, предвидено в закона и създаващи задължение за комисията да установи и обяви принадлежност на жалбоподателя

В легалната дефиниция за секретен сътрудник е указано, че се касае за „негласна помощ”, осъществявана в една или повече от формите по § 1, т. 4 ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА. Начинът, по който посочената дейност се обективира, е извън приложното поле на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. При наличието на данните по чл. 25, т. 3 от материалния закон органът е бил длъжен да се произнесе по начина, възприет с решение № 2-203/ 03.07.2013 г. Като правоприлагащ орган Комисията е натоварена да изложи фактите, намерени за проверяваните лица в оперативния и служебния архив на органите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Съгласно чл. 24 от цитирания нормативен акт принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1. Извод за наличие на такава се формира въз основа на документите, изброени в чл. 25. По отношение на секретен сътрудник това са собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени

възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Видно от редакцията на нормата, изброяването е неизчерпателно. ЗДРДОПБГДСРСБНА допуска установяването и обявяването на принадлежност към органите по чл. 1 и без да е налице подписан от лицето документ, като е необходимо документите, въз основа които се е произнесла Комисията, да са от кръга на изброените в чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА и да съответстват на легалното определение, дадено в § 1, т.1 от ДР на същия закон.

В разглеждания случай изводът на Комисията за установяване на принадлежност на С. към органите по чл.1 от закона е направен въз основа на извлечение от регистрационен дневник, след предаването му от МВР, в който под № 81284 на 20.12.1986г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник-агент с псевдоним „Р.“, вербуван на 09.12.1986г. от С. Г., и съответната страница от дневника - пронумерован, прошнурован и подпечатан на 27.07.1986 г. и съдържа 197 листа; картони „строго секретно“ обр. 4 - 3 броя за вербуването на жалбоподателя като секретен сътрудник /агент/ с псевдоним Р. с посочени три имена, рождена дата, л. д. № 81284, дата на вербовка 09.12.1986 г., подписани от оперативен работник л-т.Г.

Документите, въз основа на които е приело обжалваното решение, са от кръга на посочените в чл. 25, т. 3 от закона и са носители на информацията, посочена в § 1, т. 1 от ДР на закона. В подкрепа на този извод е и нормата на чл. 29, ал. 3 от закона, съгласно която лице, на което имената и псевдонимите са включени в справочните картотеки или регистрационните дневници на съответните служби, се разкриват от комисията, като изрично се отбелязва, че липсват други данни по чл. 25, т. 3 от с.з.

Регламентацията на административното производство по ЗДРДОПБГДСРСБНА поставя колегиалния орган в условията на обвързана компетентност - на комисията не е предоставено право на избор между два и повече нормативно допустими правни резултата, още по-малко органът е властен да оценява дейността и нейните последици за държавата и обществото. Тя установява принадлежност на лицата към органите по чл. 1 от закона въз основа на съдържащите се архивното и лично дело на лицето документи по смисъла на чл. 25 от закона, които по силата на § 1, т. 1 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА се ползват с формална доказателствена сила. При това положение, с оглед изпълнението от административния орган на задължението по чл. 170, ал. 1 от АПК да установи условията, предвидени в хипотезата на приложимата материална норма, решението съответства на материалния закон и на неговата цел.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице условия по чл. 146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, но съдът не е властен да присъди такива без направено до края на устните състезания искане за това.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на К. Д. С. срещу Решение № 2-203 от 03.07.2013 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на

български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: